

ధర్మ సందేహం

ధర్మార్థమును స్వర్గలోకంలో బంగారు సింహాసనం మీద కూర్చుని అవ్యతే ఉదయించిన సూర్యుడేవుని వలె కలకలా నవుతున్నాడు! సమస్తరాజభోగాలు అనుభవిస్తున్నాడు. ఆశ్చర్యం సౌందర్యరతులైన అంగనా మణులు చుట్టూకేరి అతిని కను సన్నలలో మెలుగుతూ ఎన్నెన్నో విధాల పరిచర్యలు చేస్తున్నాడు!

అతిని భోగభాగ్యాలు, ఆనందము చూచి ధర్మరాజు అనూయితో కుమలి పోయాడు. ఇదేమిటి ధర్మ వైపరీత్యం! అని ఎంతో ఆశ్చర్యపోయాడు.

స్వర్గలోకంలో ప్రవేశించి నవ్వుతీసినచీ ధర్మరాజుకా నిమిషమైతే స్త్రీమితంపడలేడు. అతని కప్పుడు తన సహోదర బంధుమిత్రాదులను

గురించిన చింతే! వారంతా ఏమై పోయాలో! మరణించిన తరవాత ఏ విధంగా ఉన్నారో! ఏ విధంగా సుఖదుఃఖాలనుభవిస్తున్నారో! తన సోదరులు, ద్రౌపదీదేవి మొదలయిన వారంతా ఎలాంటి పుణ్యలోకాల్లో వెళ్ళిపోయారో! అతినికా సంజీవోలేనీ తీరలేదు. వారందరినీ ఒక్కచూడు కళ్ళారాచూచి, ఆనందించవలెనని ఆ తడెంతైనా తపతపలాడి పోయాడు! వెంటనే శవినయంగా దేవేంద్రుని కొవిడయం విన్నవించుకొన్నాడు. దేవేంద్రుడది విని ఒక దేవదూతను పిలి

నిర్ణయమొంది. ఇందులో ప్రధాన సెన్యార్లకి గాంధులను ఆరికట్టి పనిని మహారాజు అప్పగించాడు. దానికి తనే వాయకత్యం వహిస్తామన్నాడు. ఇంకో భాగానికి కలి విష్ణువును వాయకుణ్ణి చేశాడు. మూడో భాగం ఎర్రదేవుడు దానికి ప్రాచూయ దుడుడు వాయకుడు కావాలని సభలో పెట్టెలు నూచించాడు. మహారాజు అందుకు అమోదించి, అందాకా విష్ణువుకు అండగా దుడుణ్ణి నియమించాడు మహారాజు ఈ విధ్యులతో సభ ఆనందాతిరేకం చేత వికలమైంది.

(మిగతా వచ్చేవారం)

అంధ్ర - వారపత్రిక

వించి ధర్మపుత్రునికి క్రమక్రమంగా బంధు మిత్రులందరినీ చూపించవలసిందని ఆజ్ఞాపించాడు.

దేవలోకంలో ప్రవేశించినవా రెన్నడు అలాంటివరం కోరుకోలేదు. అందుచేత వారకుడు మొదలైన దేవలోక మునీశ్వరులు ధర్మరాజు సహోదర జ్ఞానకంఠో ఆశ్చర్య పోయాడు. ఆ విషయం తెలుసుకోవాలనే కుతూహలంతో వారదాదులు కూడా ధర్మ దేవునితో కలిసి బయలుదేరారు.

వారందరికీ మొట్టమొదటగా దుర్యోధనుడే ప్రత్యక్షమైతాడు. అతని భాగ్య

వ్యాయం కాదు. ఇది వ్యర్థ భూమి. ఇక్కడ అనూయ, క్రోధము, మొదలైనవన్నీ విడిచి పెట్టివెళ్ళాలి. ఆ వ్యన్నీ విడిచివేసి వెంటనే సర్వ సమభావం పొందవలసిందని వేసుకొంటున్నాను "

వారద మహాముని ఆవిధంగా ప్రార్థించినా ధర్మరాజు హృదయానికి కాంతికలగలేదు:

"ఇన్ని మహా పాపకృత్యాలు చేసినా ఈ మానవాభిమాను డీవిధంగా సౌభ్యాలను భవిస్తాడా? ఇదేమి ధర్మం?...హా! ఇతడెలాగపోతే నాకేమి? ద్రౌపదీదేవిని, నా

సోదరులను ఒక్కచూరు కళ్ళారా చూడాలని కోరుతున్నాను. వెంటనే నాకు వారందరినీ చూపించండి!

"పాపం! కర్మని కంఠో

ప్రాచీన గాథాలహరి

భోగాలు ఆనందము చూచిన పిమ్మట ధర్మరాజుకీ ఓరితువహించలేకపోయాడు:

"ఇతడు మహా శాపాత్ముడు! శాధ్య ఆయన ద్రౌపదీదేవి నవనూరించిన నీవుడు! ఇతని మూలకంగా కారవనంశం అంతా నామూపాలు లేకుండా నశించిపోయింది! ఇలాంటివాడీవిధంగా స్వర్గంలో భాగ్య భోగాలనుభవిస్తూ సుఖిస్తున్నాడా? ఇదేమిటి ధర్మవైపరీత్యం? ఛ! నా కింది ముఖం చూడడానికి కునప్పరిచడంలేదు!

"నన్ను వెంటనే ద్రౌపదీదేవి నా సహోదరులు ఉన్నచోటికి తీసుకువెళ్ళండి!" అని ఆ క్రోధ నిలిచిన దేవమునీశ్వరుల నందరినీ ప్రార్థించాడు. అది విని వారదడొక్క సవ్యసాచ్యుడు:

"ధర్మరాజు! ఔత్రధర్మం ప్రకారం దుర్యోధనుడు యుద్ధభూమిలో ప్రాణాలు విడిచి వెంటనే వీరస్వర్గం చూరగొన్నాడు. అందుచేతనే పుణ్యాత్ములంతా ఇతని సేవిధంగా గౌరవిస్తున్నాడు. దుర్యోధనుడు పూర్వ మెర్యుడో చేసిన పాపకార్యాలన్నీ ఇక్కడ పురామర్మించినవం

అన్యాయం చేశాను! అతడేమైపోయాడు! ఇక మిగిలిన నా సహోదరులందరినీ మై పోయాడు! త్వరగా నన్ను వారున్నచోటికి తీసుకు వెళ్ళండి!"

అని ధర్మరాజు ఋషులందరినీ ప్రార్థించాడు. అతని ఆపేదనచూచి వారంతో విచారించాడు. ధర్మరాజును భీమాదులున్న ప్రదేశానికి తీసుకుపోవలసిందని దేవదూత కాజ్ఞాపించాడు. దేవదూత వెంటరాగా ధర్మరాజు ప్రదేశానికి ప్రయాణమైతాడు.

అలాగ కొంతదూరం సాగిపోయేసరికి వారి దుర్గం బాగా ఇరుకైపోయింది. కాళ్ళిందిగా నూడులకంటి ముఖు సుమ్మకొన్నాయి. ఎటుచూసినా కులి పోయిన పేగుల పోగులే! ఆ ఇరుకుదారికి రువైపులా ఘముకలు గుట్టలు గుట్టలుగా పడిఉన్నాయి. వాటిపక్కనే రక్తమాంసాలు చిన్న చిన్న కాలెలు కట్టి ప్రవహిస్తున్నాయి

క్రమక్రమంగా ఇంకా కొంచెదూరం వెళ్ళేసరికి అంతా అంధకార బంధురమై పోయింది. ఇనసముక్కుల కొపలు భయంకరంగా ఆరవడం మొదలు పెట్టాయి. దోమలు ఈగలు జమ్మునుని ముసురు కొన్నాయి. ఇంకా నడిచినకొద్దీ కుర్చీవరకమాంసాదుల దుర్గందాలతో ముమ్మలు అద్రై పోయాయి. వారికెదురుగుండా కైత

వి. గణపతి కాస్త్రి

**ఈ అధర్మమైన క్రీమ్ వాడే
అందముగ కనపడండి**

ఇది మీ తోర్మమును మృదువుగా, అందముగా ఉండేలా చేయును
...లోచనమును కవచదనీయక విష్కలకంఠముగ ఉంచును

తల్లిని, మంచులనువ్వు పొంద్య వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ వాడే మీరు
ఎల్లప్పుడూ మనోహరముగ ఉండండి.

పొంద్య వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ రోలా ఉదయము నైవైవ రానుకొంది,
కొన్ని నెలలలోనే అది మాయమవుతుంది... కాని అది ఆకర్షక
ముగ చర్మమును నిష్కలకంఠముగా చేస్తుంది! మీ ముఖము
ఎంతో మహాముగ మృదువుగా ఉండటం మీరు చూస్తారు.

ముఖముమీద పొడవ అంటుకుడి ఉంటుంది!
మీరు పొడవ దానువేలప్పుడు లేక పేకక చేసు
కునే ముందు ద్రవీ పాకీ తీర్చిదిద్దే పొంద్య
వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ నైవైవ రానుకొంది. అది మీ
చర్మమును ఏకరీతిగా మృదువుగా చేస్తుంది. రోజు
మనోహరముగ ఉంటుంటు మునుచున్నప్పుడు
పొంద్య వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ వాడండి!

పొంద్య వ్యానిషింగ్ క్రీమ్

పొంద్యమును కలిపిందివ పుస్తకము ఉపకము! Lovell with Pond's అనే
పొంద్యమును గురించివ మా ఇంగ్లీషు పుస్తకము కావాలని వ్రాయండి మీ
వహుజ పొంద్యమును ఎలా వృద్ధి చేసుకోవాలనే దానిమీద దీనిలో ఎన్నో విషయమైన
వలనవచ్చాయి. ఈ పుస్తకము వ్రాయండి: జి.వి.ఓ. బాక్స్ నెం. 1812, బొంబాయి 1.

ధర్మ సందేహం

రణేనది ప్రత్యక్షమైంది! ఆ నదీతీరంలోని ప్రాణుల నేకవిధాల యమ యా తప లనుభవిస్తూ హాహాకారాలు చేస్తున్నారు. ధర్మ పుత్రునికీక అడుగుపడలేదు. ఉద్విగ్న మృదయంతో ఒక మారు దేవదూతవైపు చూచాడు:

“అయ్యో! మనం ఇంకా ఎంతదూరం సాగిపోవాలి? ఇది దేవలోకమేనా?”

“రాజా! ఇది దేవలోక ప్రాంతమే! ఇంకొక నాలుగడుగులు సాగిపోతే మన గమ్యస్థానం చేరుకుంటున్నాము.”

అని ఇంకొక నాలుగడుగులదూరం వడిచి రావలసిందిని ప్రార్థించాడు దేవదూత. ధర్మరాజుకీ ముందుకు సాగలేక ఐనువెంటనే వెనక్కి మళ్ళి పోవాలని నిశ్చయించి ఐనకడుగు వేశాడు. అంతలో దారుణమైన కరుణాక్రందనాలు వినిపించాయి:

“ధర్మాత్మా! నీ కఠిన వాయుపరిమళం సోకగానే మాయాతలన్నీ పటాపంచలయి పోతున్నాయి. ఒక్కక్షణకాలం అక్కడ నిలవకు! వెళ్ళిపోకు! వెళ్ళిపోకు! ఒక్కక్షణం నిలవకు!”

ఆ దారుణాక్రందన ధ్యనులు వివగానే ధర్మరాజు మృదయం నీరైపోయింది. “పాపం! ఆ దౌంభ్యస్వల్పకంలో ఎలాంటి యమయాతన అనుభవిస్తున్నాలో!” అని అతడెంతో విచారించాడు. తిరిగి వెనక్కి నాలుగడుగులు వేశాడు - అతని కడుగుగా నీడలవలెకదిలిపోతూ యమయాతన లనుభవిస్తున్న జీవులెందరో ప్రత్యక్షమైవారు!

2

వారిలో అయిదారుగు రణేని సమీపానికి వచ్చి నిలుచున్నారు. ధర్మరాజు కారుచీకటిలో వారి ఆకారాలు స్పష్టంగా గుర్తు పట్టలేకపోయాడు. కాని వారి నందరిని ఎక్కడో చూచినట్లే ఉంది! ఎవరువారు?

“మీరంతా ఎవరు?” అన్నాడు ధర్మరాజెంతో ఆత్రింగా. ఆ చీకటిలో నిలుచున్న వారంతా ఒక్కమారుగా అతనికి తమ తమ నామధేయాలు వినిపించారు!”

- “నా సేను భీమసేనుడు.”
- “నా పేరర్జునుడు.”
- “నేను నికులజిణి! నన్ను గుర్తు పట్టలేరా?”
- “నేను సహ దేవుణ్ణి!”
- “నేను క్రౌపదినీ!”

అని ఆ అయిదుగురే కాక ఇంకా కొంత మంది పాండవకుమారులు ఎంతో జాలిగా

తిమ తిమ నామధేయలు, యమయాతనలు తెలియజేశారు!

అదంతా ఏదెలా పీడకలా? లేక మహా భీషణమైన మహేంద్రజాలమా? అని ధర్మరాజు ఒకటి రెండు ఊణాలెంతో మభస పడ్డాడు. కాని అది పీడకలా కాదు. మహేంద్రజాలము కాదు. భీషణుల నఖరల సహదేవులు, ద్రౌపది అతని కెదురుగా విస్ఫువ్వంగా కనిపిస్తున్నారు. దుర్భరమైన యమయాతన లనుభవిస్తున్నారు!

వారు పడే యమయాతనలు చూడగానే ధర్మరాజు నిలవువా నీరైపోయాడు:

“అయ్యో! ద్రౌపదిదేవి, నా సహోదరులు అంతా మహా ధర్మాత్ములే! ఎప్పుడూ ఏ ప్రాణికి ఆపకారం చెయ్యలేదే! బ్రతికి ఉన్నంతకాలము ప్రపంచంలో మహా ధర్మాత్ములనీ, దయాస్వయాపులనీ పేరు డ్దా రే? వీరం దిరికి ఇంతటి దారుణ యమయాతన లెలాగ సంప్రాప్తమై నాయి! ప్రపంచంలో ధర్మాచరణం అంతా కేవలం బూడిదలోపోసిన పన్ను రేనా? మహాయలు చేసిన ధర్మభోధలన్నీ కేవలం ఆపత్వాలేనా?”

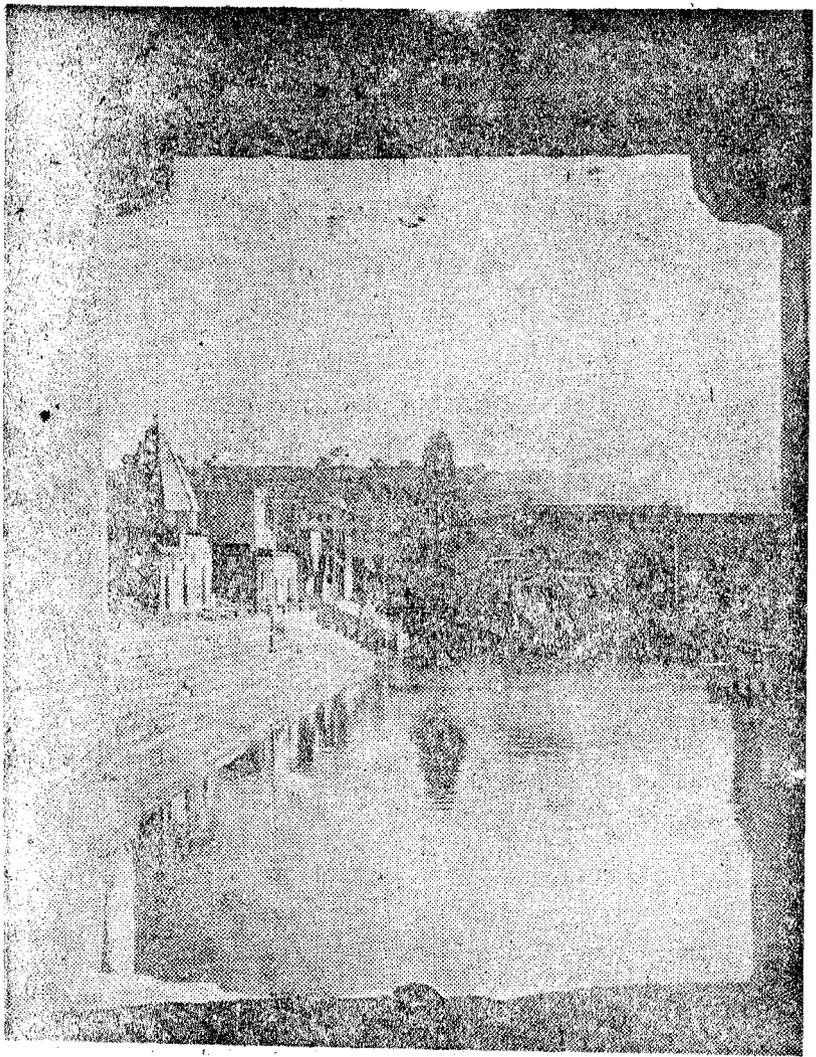
“ఆ మహావాపి దుర్యోధనుడు ఒక్క నాడు ఒక్క సత్కర్మ చెయ్యలేక! స్వర్గ భోగాలన్నీ అతనికి సంప్రాప్తించాలా? ఈగకాలంలైనా పాపం చెయ్యని నా సహో దరులు, ద్రౌపదిదేవి ఈవిధంగా దారుణ మైన యమయాతనలలోపడి మగ్గిపోవాలా? ఇదెక్కడి ధర్మం?”

అని ధర్మరాజు నేకవిధాలుగా విచారించాడు. ఆ సమయంలో ధర్మరాజంతి వానికే ధర్మకార్యాలను గురించి, ఆ ధర్మ కార్యాల సుకృతి ఫలితాలనుగురించి ఒక పెద్ద ధర్మసందేశం బయలుదేరింది.

అవిధంగా అన్యాయంగా అమరలోక వాసుల కందరికీ పుణ్యఫలితా లందిస్తున్న మహేంద్రుడంటే అతని కృపణయంలో పటరాని ఈసడింపు, క్రోధావేశము బయలు దేరాయి! అతనికి ఆ స్వర్గలోకం అంటేనే ఆసవ్యాం వేసింది!

వెనువెంటనే తన సహోదరులందరి మృత్యుకీ వెళ్ళిపోయి వారిస్కం నే నిలబడిపోయాడు. దూర దూరంగా అతనికి కర్ణుడు, ద్రుపదుడు, ఉపపాండవులు మొదలైన ఆవుల కరుణాక్రిందనాలు విసిపించాయి మళ్ళీ అతనికృపణయంలో మహేంద్రుడంటే పటరాని కోపావేశం బయలుదేరింది. పక్కనే నిలబడిఉన్న దేవదూతకేసి మాచాడు:

“అయ్యా నీనిక మహేంద్రుని దగ్గరికు వెళ్ళిపో. నీనిక నీతో తిరిగి వచ్చేసిలేదు! యమయాతన లనుభవిస్తున్న నా సహోదరుల తోనే కలిసి మెలిసి ఉంటాను. నాకు

ఆంధ్రుల ప్రధాన పుణ్యక్షేత్రాలలో ఒకటైన తిరుపతిలో స్వామి పుష్కరిణి.

వాడున్న దే స్వర్గలోకం! వారు లేనిదే నరక లోకం!”

అంతటి దృఢ నిశ్చయంతో చెప్పిన ఆమాటలు విని దేవదూత తెల్లబోయాడు. కాని గత్యంతరంలేక వెంటనే దేవేంద్రుని సన్నిధికి వెళ్ళిపోయాడు.

ధర్మరాజుకొరకు అలాగ నిలిచిపోగానే ఆప్రాంతంలో దురంత యాతనలనుభవిస్తున్న ప్రాణులందరి యాతనలు క్రమ క్రమంగా తగ్గిపోయాయి. అక్కడ అలముకొన్న కారు చీకట్లన్నీ క్రమముంగా మంచు విడిపోయి వెంటనే విడిపోయాయి.

తెలిసి వెనుగులా ప్రాంతంలో అంతలా వ్యాపించాయి ధర్మపుత్రుని కెదురుగా నిల

బడి యమయాతనలను భవిస్తున్న పాండవులూ ద్రౌపదిదేవి, పాండవ కుమారులు మొదలైన వారంతా క్రమ క్రమంగా అదృశ్యమై వారు అక్కడ కనిపించిన వైతిరణి మొదలయినవి కూడా వారితో బాటు అదృశ్యమై పోయాయి.

ధర్మరాజు దృఢతం చూచి ఆశ్చర్యమై పోయాడు. అంతలోనే దేవేంద్రుడు ధర్మ దేవతనొకరిని అక్కడికి విచ్చేశాడు. ఇంకా సిద్ధులు, సాధువులు గంధర్వులు మొదలైన అమరలోకవాసులు కూడా అక్కడికివచ్చి ధర్మరాజు ధార్మికబుద్ధి కెంతో ఆశ్చర్య పోతూ నిలుచున్నారు.

నా గార్లు న సా గ రం

సి. నారాయణ రెడ్డి

అదిగో కృష్ణమ్మ న
వ్యాఘ్రరోగన భంగి
నడయాడే నాంధ్ర భూ
నందనోద్యానమున
అల్లదిగో కృష్ణ వే
ణమ్మ విద్రావ రూ
వముదాల్చినట్టి బా
ద్ధమువోలె కదలాడె
ఆమె ఒకసారి మన
సార పొంగిన చాలు

ఈనోడు క్రుంగి పో
యిన శాతవాహనుల
వైభవోన్నతి మిన్ను
వాక తరగలదాకు!
ఆమె ఒకమారు నో
రార పల్కిన చాలు
పదివేల కిన్నరులు
పదివేల కిన్నరులు
హృదయ తంత్రికల మ్రో
యించినటులనిసింఛు!

ధర్మ సందేహం

3

దేవేంద్రాదు లక్కడికి వచ్చినా ధర్మరా
లంకా తన బంధుమిత్రులను గురించి కింధప
దుతూనే ఉన్నాడు. దేవేంద్రుడెంతో
గౌరవాలతో అతని సన్నిధికి వచ్చాడు:
“ధర్మరాజా! ఈ దేవతలందరు నీవిక్కడ
ఉన్నావని తెలిసి నీ సంధ్యసార్థమై ఇక్క
డికి రివ్వేళాయి. వారందరు నిన్ను తిరిగి
సగౌరవంగా స్వర్గలోకానికి తీసుకువెళ్ల
వలెనని అభిలషిస్తున్నారు.”

అయినా ధర్మరాజా ప్రార్థనకు ప్రత్యు
త్తరం ఇవ్వలేదు. సహోదరుల యాతనలను
గురించిన జ్ఞాన అభినింకా ఆ లా గే
నేధిస్తూ ఉంది. అధిగ్రహించి మహేంద్రు
డొక్క చిరునవ్వు నవ్వాడు:

“ధర్మయారీ! నీవు నీ సహోదర బంధు
మిత్రులనుగురించి కింధపతున్నావేమో!
వారంతా అప్పుడే దేవస్వరూపాలు ధరించి

EPY 26-TEL

‘నా గొంతుక బాగా
పుండు పడినందున
నేనుమింగలేక పోయాను’

‘కాని **పెప్సీ**

ఉపశమనం కలిగించి
పుండును మాన్చినవి

పెప్సీ శేబ్బెట్లు గొంతు, రొమ్ము బారోవశమన.
వివారకసారములు కలవి, మీరు పెప్సీను తప్ప
రించునపుడు ఈ సారములు అవి అయి, మీ
క్వాసద్వారా గొంతుకలోనికి క్వాసమాన్సం, క్వాస
కోశాంధోనికి కొనిపోవకుతాయి. ఇలా అవి సదా
సరి మిమ్ము బాధించే బాగాలను చేరుకుంటాయి.
అందుకే పెప్సీ అంతకత్తివంశస్థులు, జగద్విఖ్యాతి
గాంచినవి. పెప్సీ దగ్గులను అతరించేస్తాయి, గొంతు
పుండు బారను ఉపశమింప చేస్తాయి, కిషమును కోపి
వేసి, క్వాసదాసను పోగొట్టుతాయి. ఇన్ ఫ్లూయెంజా,
బ్రోంకైటిస్ వికల్పకు ఇవి ఆమోహపరుస్తవి.

PEPS

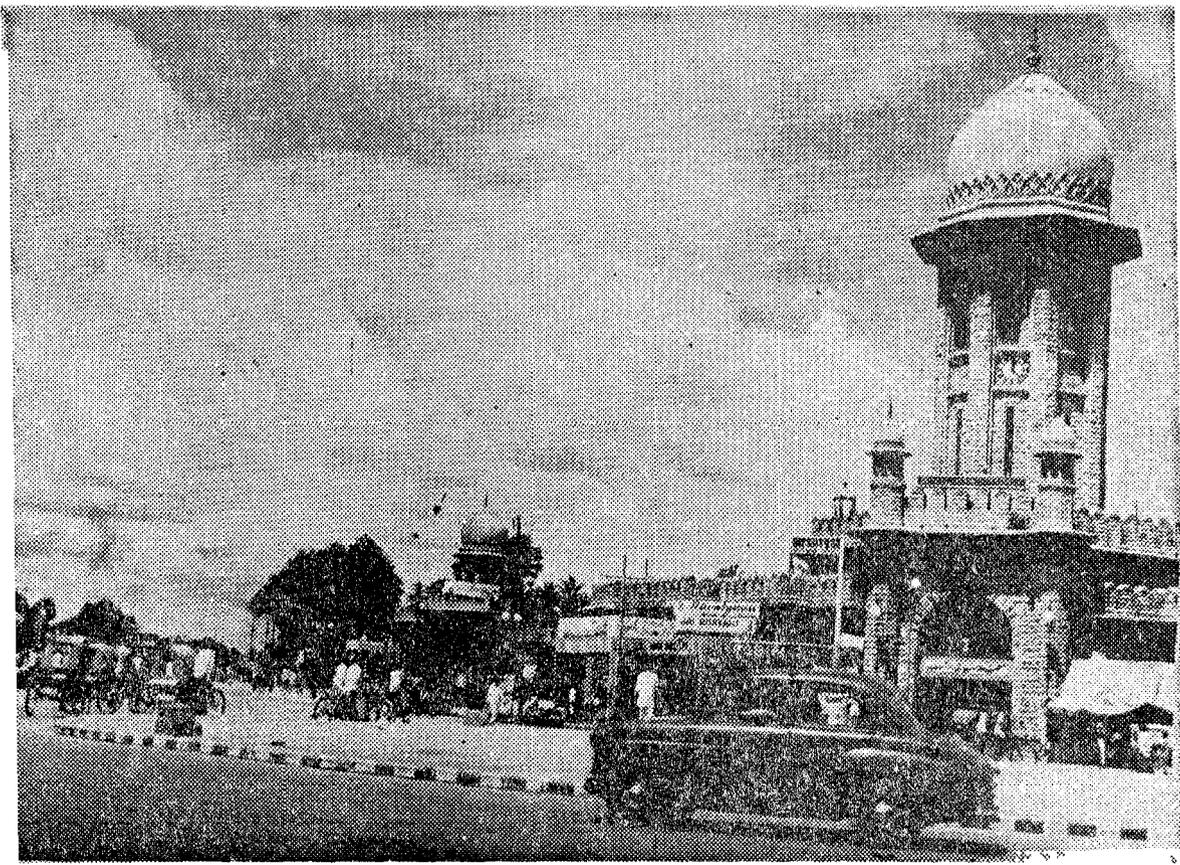
పెప్సీ గొంతు, రొమ్ము శేబ్బెట్లు
మంచుంట్లోంచి అందరవద్ద లభిస్తాయి.

ఆతిమూత్ర వ్యాధి నెమ్మ దించును

మూత్రంలో వత్తెరపోవటం ఆతిమూత్ర
వ్యాధి (DIABETES), అంటారు ఇది
సింక ఉన్నదవకరమైన వ్యాధి అంటే, దీని
పాలిందినవారు ఆరోజుకొర్రోజు మృత్యువును
అనన్వయోతుంటారు ఈజబ్బు లక్షణాలలో
ముఖ్యమైనవి ఖైవగ దాహం, అకలి, తర
టుగా వత్తిరకోగాని, లేక వత్తిరలేకుండ
గాని మూత్రం నియం వెడలటము, దుర్గద
మొదలైనవి/ వీనస్ లారమ్ అనేక సంవ
త్సరములు పరిశోధనల ఫలితంగా తయారు
కొనిదినది దీన్ని వాడటంవల్ల వేవకు వేల
మందిమృత్యుముఖమునుండి నియంబడ్డారు
దీన్ని వాడతే రెండవలేక మూదవ రోజు
నుండేమూత్రంలోవత్తెర తగ్గింది అత్యధిక
మూత్రంకూడా నివారిస్తుంది మూడురోజుల
తర్వాత మీకు బాగా తేలిక ఇస్తుంది దీనికి
వత్యంలేదు ఇన్ జెక్షన్లు అవసరం లేదు.
వివరములు గల ఇంగ్లీషు కరపత్రానికి
వ్రాయండి ఉచితంగా పంపెదము

50 ఏళ్లం బుద్ధి లభిండు రు. 6-12-0 ల.
ప్యాకింగు పోషేజీ ఉచితము.
Venus Research Laboratory (A P)
P. O. Box No. 587, Calcutta.

మద్రాసు పోస్ట్ ఏజంటు; మెసర్లు బాబా & కో., పార్కు రోడ్, మద్రాసు-8.

హైదరాబాదులో షర్మిష్టా ర్కట

స్వర్గలోకంలో జాజ్వల్యమానంగా వెలిగి బొతున్నాడు!”

ఆ షుభవార్త వినిగానే ధర్మరాజు ముఖంలో ఆశ్చర్యానందం లొక్కవారుగా తొండవించాయి:

“ధర్మరాజా! ప్రపంచంలో కేవలం పుణ్యక్షేత్రాలుగాని, కేవలం పాపాత్ములుగాని చాలా చాలా అనుగుణ ఉంటారు. పుణ్యపాపాలు రెండు రెండు వెలుగు నీల వంటివి. ఇవిరెండు ఒకదానినొకటి అంటి పెట్టుకునే ఉంటాయి. అత్యధికంగా పుణ్యము, అత్యల్పంగా పాపము చేసినవారు ముందుగా తమ అత్యల్ప పాప ఫలితం అనుభవించి, పిమ్మట స్వర్గలోకానికి తిరిగి బొతురు.

అత్యధికంగా పాపకార్యాలు చేసి అత్యల్పంగా పుణ్యకార్యాలు చేసినవారు ముందుగా తమ పుణ్యఫలితం అనుభవించి పిమ్మట నరకలోకంలో యముయాతనలనుభవిస్తారు. నీ సహోదరులు, ద్రోపడి మొదలయిన వారు అత్యల్పమయిన తమ పాపఫలితం అనుభ

వించి వెనువెంటనే స్వర్గలోకానికి వెళ్లి బొతారు.

దుశ్చర్యనుకుమున్నందుగా అత్యల్పమయిన పుణ్యఫలితంనూ త్రమే అనుభవిస్తున్నాడు.”

అది వినిగానే ధర్మరాజు హృదయంలో బయలుదేరిన సందేహాన్ని పటాపంచలయి పోయాయి. అయితే ధర్మాత్ములయిన తన సోదరులు స్వల్పంగానైనా పాపకార్యాలు చేశారంటే అతని కేమాత్రము సమ్మతకలగలేదు. ఆ సందేహంతీరక అలాగే వ్యాకులదృష్టితో దేవేంద్రులై పుమాచాడు- అది గ్రహించి దేవేంద్రుడెరిసి సందేహం తొలగించివేశాడు:

“నీ సందేహం నాకవగతమయింది. రాజులయినవారందఱు నరకయాతన లనుభవించి తీరవలసిందే! కనకనే ధర్మవేత్తలు ‘రాజ్యాజే నరకంధ్రువం’ అని ప్రవచించారు- నీవు మహాధర్మాత్ముడవే! సందేహమేమీ లేదు. అయినా రాజ్యాధికారం చేపట్టినవల్ల నీ వంటి ధర్మాత్మునికేమాడా కొంచెం పాప

ఫలితం తప్పలేదు. ఈ నరకయాతన లొక్కమాను కల్లారా మానవంతోనే నీ పాపం అంతో పటాపంచలయిపోయింది.”

అమాటలు విన్న తరవాత ధర్మరాజు హృదయంలో కలిగిన ఆశ్చర్యానికంతులేడు.

మళ్ళీ మహేంద్రుని వాణి గంభీరంగా అతిని శ్రుతిసువారంలో ప్రతిస్వపించింది:

“మహారాజా! స్వర్గానోపాధి భాగ్యం కలిగినా మానవలోకసంస్కారాలింకా నీ హృదయానికి అలజడి కలిగిస్తూనే ఉన్నాయి. ఒక్కమారి ఆమరగంగానదిలో మునిగిరా! వెంటనే అమర్త్యభావంపొంది నే దీ ప్రయమానకరీ రా అతో

ప్రకాశించే నీ బంధుమిత్రానుల సందరినీ సందర్శించగలవు! అదిగో బంగారు పద్మాలతో కలకలలాడే ఆకాశం గానాహిని! తిరిగి హస్తాలెత్తి కన్నుతెరిల్లా నిన్ను తన సన్నిధి కావ్వనిస్తుంది!”

వసువెంటనే ధర్మరాజు తన స్వగళలో స్నానం చేసి అజరామృత మొదివ్యశిరం తో స్వర్గలోకానికి తిరిగిబొతాడు.

